

Homilie, VRT-eucharistie 4 juni 2023

Aangenaam verrast is journalist Phara de Aquire wanneer ze voor een vierdelige tv-reeks “mijn god” op zoek gaat naar religie en levensbeschouwing.

Aangenaam verrast is deze BV. Godsdienst, levensbeschouwing blijkt niet de motor van geweld en terreur ... een indruk die zoveel media nochtans hardnekkig wekken.

Ze ontdekt een wereld waar ze fijne gesprekken voert en ontroerende rituelen beleeft. Ze maakt kennis met lekenconsulenten en met aalmoezeniers van uiteenlopende godsdiensten die aan het werk zijn in het ziekenhuis, het leger, de gevangenis of de haven.

Phara ontwaart, dankzij een onbevangen blik, schoonheid, liefde en mededogen.

Aangenaam verrast komt zij doorheen de ontmoetingen tot de conclusie dat geloof vooral veel verbondenheid creëert. De verschillen tussen de religies zijn niet zo groot in wat ze doen. Ze zetten mensen niét tegen elkaar op en belasten hen innerlijk niet met spanningen, of verscheurdheid.

Wél verbinden ze. Ze maken in het hart van mensen de band met hun eigen diepste zelf, met hun ziel en met God. Zo bieden ze houvast en vertrouwen.

Wél verbinden ze mensen met elkaar. Ze bevorderen saamhorigheid. Ze bouwen gemeenschap op: in de intieme leefkring én in de ruime wereld.

Die warme dynamiek van verbondenheid scheppen is een dynamiek die wij volop zien gebeuren door en zelfs in onze Drie-ene God: in de volkomen harmonieuze liefde die Vader, Zoon en Heilige Geest met elkaar beleven.

Zo ervaart reeds Mozes – tijdens de uittocht met zijn volk in de woestijn – dat God hem echt wil ontmoeten. Mozes bestijgt de berg. God daalt neer. God bekommert zich om de mens. En God spreekt tot de mens en maakt duidelijk wie Hij is. Hij blijkt liefde te zijn: medelijdend, barmhartig en trouw.

Daarop knielt Mozes voor God en vraagt Hem met het volk mee te trekken en hun zonden te vergeven. En ja, God engageert zich. Hij zal mee op stap gaan en verbindt zich met zijn mensen: Hij sluit een verbond.

Paulus kenschetst voor de Korintiërs scherper de Drie-ene God. God is in zichzelf reeds een liefdesgemeenschap. Ook al is God één, toch is Hij evenzeer Vader, Zoon en Heilige Geest. Zij beleven met elkaar een volkomen harmonieuze verbondenheid. In God gaan eenheid en diversiteit, verstandhouding en eigenheid volkomen vredevol samen.

Voor onze relaties in gezinnen, gemeenschappen, parochies en bewegingen putten we hier bezieling uit, om te werken aan hechte liefdesbanden die tactvol samen gaan met ruimte voor uiteenlopende visies, gevoeligheden, talenten en charisma's. Gelijkheid is er geen ideaal, gelijkwaardigheid wel.

Paulus spoort ons aan: “laat alles weer goed komen, weest eensgezind, bewaart de vrede, groet elkaar met de heilige kus”.

De evangelist Johannes beklemtoont dat de Drie-ene God niet op zichzelf gericht is. Hij verbindt zich genereus met de wereld. God deelt het beste van zichzelf met ons. De liefde van de Drie-ene wil openbloeien en vruchtbaar zijn. En daarin gaat God wel heel ver. Hij heeft de wereld zozeer lief dat Hij zijn enige Zoon geeft ... niet om er zelf beter van te worden, wél om mensen het volle, het eeuwige leven te laten genieten.

Aangenaam verrast is Phara de Aquire geworden door de hoop en de geborgenheid die aalmoezeniers, die gelovigen aanreiken aan anderen door vanuit hun godsverbondenheid te verbinden.

Aangenaam verrast kunnen wij allen steeds opnieuw worden door de onmetelijke en algoede liefde die de Drie-ene God in zichzelf beleeft én met ons deelt. Daardoor voelen wij ons aangespoord om in onze wereld mensen te zijn die verbinden en gemeenschap vormen.

Amen.